

само савезни устав, као израз суверене савезне државе. Пошто федералне јединице и немају уставе у правом смислу, то и нису суверене, већ су самосталне у оквиру уставом признате надлежности која им припада и која им је дата савезним уставом. Из подређености федералних јединица федерацији произилази и општеприхваћени став да федералне јединице немају тзв. право нулификације, поништавања федералних закона и аката за које сматрају да су супротни њиховим правима. Управо на том питању и праву се и ломила федерација и то је она гранична линија или линија њеног разграничења са конфедерацијом. У ствари, федерација је и настала онда када је удруженим државама чланицама одузето то право да по свом нахођењу проглашавају ништавим савезне законе и не примењују их на својој територији.

С обзиром да је власт федералних јединица нижа од савезне, федералне власти, то су и њени акти нижи по снази од ових федералних и морају са њима да буду усклађени. У случају несагласности ових нижих аката са вишим, федералним, примењиваће се ови виши а то значи да и у случају сукоба савезног и посебних правних поредака, првенство има савезни поредак као виши и јачи. О овој усклађености правних поредака и аката нижих власти са актима више (федералне) власти старају се посебни органи – уставни судови а негде, као у САД (и земљама англосаксонског права), ту супремацију федералног поретка обезбеђују редовни судови на челу са Врховним судом.

Подређеност федералних јединица федерацији изазива и следећу битну карактеристику њиховог положаја а то је да немају право сецесије, иступања из федерације. То питање је дефинитивно решено још у Америчком грађанском рату, када су поражене сецесионистичке државе изгубиле право да иступају из Савеза по свом нахођењу чиме се и успоставила трајна и јака америчка федерација. Од тада, забрана сецесије је уграђена у темеље федерације јер би свако друго решење значило у ствари конфедерацију или лабаву заједницу. При томе право на сецесију не треба мешати са правом на самоопредељење које је уставом допуштено и по коме једна независна држава може да бира да ли ће живети самостално или удружена са другим у једну нову заједничку творевину. Има, истина, (и било је) и таквих федерација које признају и право на отцепљење својим федералним јединицама, као што је својевремено био случај са совјетском федерацијом од 1936. год. али је то један изузетак